

ODRĘCZNY (2) *ai*

N sg m odręczny (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Szybki, natychmiastowy (2) : Extemporalis – Na pręteę, odęczny. *Calep* 397a.

Wyrażenie: »odęczny pisarz« = *szybko piszący* (1): Actuarius – Grodsky piífarz. vel Odręczny piífarz. *Calep* 46a.

MP, RS